

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

ISSN 0235—0300

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

6. november 1987

Nr. 39 (816)

22. aastakäik

SISUKORD

I

543. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Peili autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
544. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. E. Pihelgase autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
545. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Leini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

546. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV-s hinnakujundussüsteemi ümberkorraldamise põhisuundade kohta uue majandusmehhanismi tingimustes.
547. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus Eesti NSV teaduslik-tehniliste ühingute aktivistide autasustamise kohta.
548. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. F. Jürgensi autasustamise kohta.
549. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. N. Sepmani autasustamise kohta.
550. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. S. Laidla autasustamise kohta.
551. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. A. Antoškini autasustamise kohta.
552. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. P. Patsi autasustamise kohta.

553. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. M. Kaasiku autasustamise kohta.
554. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. E. Luugi autasustamise kohta.
555. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. H. Kerde autasustamise kohta.
556. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu töötajate autasustamise kohta.
557. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus ENSV Teraviljasaaduste Ministeeriumi süsteemi töötajate autasustamise kohta.
558. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. J. Metsa autasustamise kohta.
559. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus avaliku korra kaitse aktivistide autasustamise kohta.
560. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. J. Stenjajevi autasustamise kohta.
561. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kohta.
562. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. L. Hargi ja sm. U. Kiisla kohta.
563. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Kohtla-Järve rajooni Aseri Keskkoolile Anna Leetsmanni nime andmise kohta.
564. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. V. Amani kohta.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
Trükkida antud 12. 11. 1987. Trükipoognaid 1,5. Arvestuspoognaid 1,8. Tellimuse nr. 2027.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

543 Sm. V. Peili autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse loomingulise töö eest eesti nõukogude teatrikunsti arendamisel ning kaheksakümnenda sünnipäeva puhul autasustada Eesti NSV rahvakunstnikku Voldemar Mihkli p. Peili Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 3. novembril 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

544 Sm. E. Pihelgase autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadusliku ja pedagoogilise töö eest ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Eesti Põllumajanduse Akadeemia metsakasvatuse kateedri juhatajat professor Endel Johannese p. Pihelgast Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 3. novembril 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

545 Sm. V. Leini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka töö eest keemiatööstuses ning viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada V. I. Lenini nimelise Kohtla-Järve Põlvkivi-keemia Tootmiskoondise peadirektorit, Eesti NSV teenelist tööstustöötajat Valter Peetri p. Leinit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 5. novembril 1987.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE
JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**546****Eesti NSV-s hinnakujundussüsteemi ümberkorraldamise põhi-
suundade kohta uue majandusmehhanismi tingimustes**

Võl NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. juuli 1987. a. määruses nr. 820 on märgitud, et vastavalt partei XXVII kongressi ja NLKP Keskkomitee 1987. a. juunipleenumi otsustele majanduse põhjaliku ümberkorraldamise kohta on tarvis hinnakujundust radikaalselt reformida ning muuta hinnad sotsiaalse ja majandusliku arengu kiirendamise, ühiskondliku tootmise efektiivsuse suurendamise, juhtimise majandusmeetodite laialdase kasutamise ja isemajandamise tugevdamise mõjusaks vahendiks.

Praegu kehtiv hinnakujundussüsteem on välja kujunenud majanduse ekstensiivarengu tingimustes, selles esineb suuri puudusi ja disproportioone, mis on põhjustanud hinna kui rahvamajanduse juhtimise ühe aktiivse majandushoova osatähtsuse vähenemise. Hinnad on täitnud peamiselt arvestuslikke ja arveldamiskompleksioone ega ole loonud tingimusi majandusmehhanismi parandamiseks, tootmise efektiivsuse suurendamiseks ja ressursside kokkuhoiuks.

Paljude toodete hinnad ei kajasta nende valmistamise ja realiseerimisega seotud ühiskondlikult vajalikke kulutusi, ei arvesta täiel määral toodete tarbimisomadusi ja kvaliteeti ega avalda nõudmise ja pakkumise tasakaalu reguleerivat toimet. Nende mõju toodangu kvaliteedi parandamisele, teaduse ja tehnika progressi kiirendamisele ja tootmisfondide uuendamisele on väga nõrk ning neid ei kasutata küllalt efektiivselt ettevõtete ja koondiste heade töötulemuste saavutamise stimuleerimiseks.

Väljakujunenud lähenemisviis hinnakujundusele rajaneb suurel määral ettevõtete individuaalsete kulutuste hüvitamise põhimõttel ja võimaldab neil saada kasumit, mis ei sõltu majandamise efektiivsusest. See loob võimaluse ja otsese huvi hindade kõrgendamise vastu ning tingimused toodangu maksumuse suurendamiseks ja hindenäitajate parandamiseks toodangu mahu ja tootmise efektiivsuse reaalse kasvuta, kõik see pidurdab aga kokkuhoiurežiimi kursi realiseerimist.

Hinnasüsteemi juhtimisel ei ole alati järgitud selle terviklikkuse printsiipi, on esinenud suurt mittevastavust paljude toodanguliikide hulgi-, kokkuostu- ja jaehindade ning teenuste tariifide tasemes, mis on kutsunud esile põhjendamatu vastuolusid üldriiklike ning koondiste ja ettevõtete isemajandamishuvide vahel.

Hinnakujundusele lähenemise majanduslikult õigustamatud viisid on kutsunud esile kõige erinevamate toodete ja teenuste valmistamiseks ja realiseerimiseks dotatsiooni maksmise ja selle kiire kasvu.

Tööstus- ja toidukaupade jaehindade tasemes on kujunenud suured kõrvalekalded. See on olnud üks peapõhjusi, miks turul valitseb disproportioon kaupade ja teenuste nõudmise ja pakkumise vahel, rahvamajan-

duses tekib kahjum, ühtede kaupade osas ilmneb kunstlik defitsiit, nõudlus teiste järele on aga vähene ja mitmeid kaupu realiseeritakse liiga kõrgete hindadega. Kõik see on kutsunud esile negatiivseid ilminguid käibesfääris ja rubla ostujõu languse.

Hinnasüsteem on kujunenud suurel määral lahus maailmaturu hindade tasemest, ei ole arvestatud meie maa majanduslikke huve rahvusvahelise tööjaotuse ja VMN-i liikmesriikide sotsialistliku majandusintegratsiooni eeliste efektiivsel kasutamisel, mis on raskendanud välismajandus sidemete efektiivsuse õiget hindamist ja moonutanud nende tegelikke tulemusi.

NSVL Riiklik Hindade Komitee ja tema kohalikud organid ei ole pidanud majanduse juhtimises ja majandusmehhanismi täiustamises kurssi hindade ja tariifide osatähtsuse suurendamisele ning on keskendanud oma tegevuse teisejärguliste ülesannete lahendamisele.

Hinnakujunduspraktikas on valdava enamiku toodete, kaupade ja teenuste hindade ja tariifide kehtestamisel kujunenud põhjendamatu tsentraliseerimine. Selline lähenemisviis on lülitanud tarbijad tegelikult hinnakujundusprotsessist välja, alandanud nõudeid tootja suhtes, põhjustanud bürokratismi ja asjaajamisega venitamist hindade kehtestamisel, mõnede ministriumide ja keskasutuste vastutustundetut suhtumist nende väljatöötamise ning sagedast põhjendamatu hinnataseme kinnitamist ja hindade rakendamise riikliku distsipliini rikkumist.

Nimetatud puudusi on esinenud ka ENSV Riikliku Hinnakomitee tegevuses.

Uutes majandamistingimustes on vaja teha resoluutselt lõpp hinnakujunduse osatähtsuse alahindamisele rahvamajanduse juhtimisel.

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. juuli 1987. a. määrusele nr. 820 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. juuli 1987. a. määrusega nr. 820:

1) on otsustatud hinnakujundussüsteemi radikaalselt reformida ning hulgi-, kokkuostu- ja jaehinnad ning tariifid ühtse tervikuna vastastikusseoses ümber korraldada. Ümberkorralduse peaülesanne on luua kvalitatiivselt uus hinnasüsteem, mis oleks orienteeritud ühiskondliku tootmise intensiivistamisele, juhtimise majandusmeetodite laialdasele kasutamisele ning isemajandamise ja enesefinantseerimise tugevdamisele meie maa sotsiaalse ja majandusliku arengu kiirendamiseks.

Hinnasüsteemist peab kujunema tööjõukulu ja majandustegevuse tulemuste objektiivne mõõdik, rahvamajanduse progressiivsete arenguprotsentide ning elanike maksevõimelise nõudluse struktuuri ja nende reaalsissetulekute kasvu kujundamise oluline tegur.

Hinnareform peab tervendama olukorda rahvamajanduses ning looma paremad tingimused tootmise efektiivsuse, ressursside kokkuhoiu ja toodangu kvaliteedi eest peetavaks võitluseks;

2) on otsustatud lähtuda majanduse arengu nüüdisetapil hinnakujunduse ümberkorraldamisel järgmistest põhinõuetest:

järjekindlalt kajastada hindades ühiskondlikult vajalikke tootmis- ja realiseerimiskulusid, toodangu tarbimisomadusi, kvaliteeti ja maksujõulist nõudlust ning täielikumalt arvestada tööjõu- ja loodusressursside eest makstavat tasu ja keskkonnakaitseks tehtavaid kulutusi;

anda hindadele kulutustevastane iseloom ning suurendada nende stimuleerivat osa teaduse ja tehnika progressi kiirendamises, toodangu kvaliteedi parandamises, uue tehnika loomises, ressursside kokkuhoius, toodangu materjali- ja energiamahukuse vähendamises ning jäätmevabade ja jäätmeväheste tehnoloogiate laialdases kasutamises;

minna üle hindade ja tariifide planeerimisele viie aasta plaanide koostisosana selleks, et hindades kajastuksid täielikumalt rahvamajanduse arendamise ülesanded ja tingimused planeeritavas ajavahemikus ning et saavutada majandusnormatiivide stabiilsus;

luua majanduslikud eeldused naturaalnäitajates ja maksumuses väljendatud proportsioonide tasakaalustamiseks rahvamajanduses ning liigsete ümberjaotamiste ja õigustamatult suurte dotatsioonide vähendamiseks;

luua majanduslikult põhjendatud tingimused isemajandamise ja enesefinantseerimise tõhustamiseks kõigis rahvamajandusharudes ning tootmisfondide, tööjõu-, loodus- ja muude ressursside tasulisuse põhimõtte laialdaseks rakendamiseks;

saada majandusvõistlust ja ettevõtetevahelist võistlust arendades, defitsiiti ja iga liiki monopolismi likvideerides ning tootjat tarbija poolt mõjutades jagu hindade kalinemise tendentsist;

tagada toodangu ja teenuste hindade kehtestamisel demokratiseerimine ning stabiilsuse ja paindlikkuse optimaalne ühitamine majandusmeetodite laialdase rakendamise alusel, tugevdades samal ajal tsentraliseeritud aluseid kogu hinnakujundusprotsessi juhtimises;

tunduvalt suurendada tarbija osatähtsust hindade kindlaksmääramises ning efektiivse kontrolli organiseerimises hindade kehtestamise ja rakendamise õigsuse ja põhjendatuse üle majanduse juhtimise kõigil tasanditel;

tagada jaehinnapoliitika vastavus elanike reaaltulude suurendamise ja sotsiaalse õigluse põhimõtete täielikuma elluviimise ülesannetele;

3) on hinnasüsteemi vastavusse viimiseks uue majandusmehhanismi nõuetega ning ühiskondliku tootmise efektiivsuse kasvu tõhusamaks mõjutamiseks hindade ja tariifide kaudu otsustatud kiiremas korras uuesti läbi vaadata kogu hindade ja tariifide süsteem, mis võimaldab nende alusel välja töötada majandusliku ja sotsiaalse arengu kolmeteistkümnenda viis-aastaku plaani ning tagada täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise põhimõtete kompleksse rakendamise kõigis rahvamajandusharudes.

On otsustatud välja töötada tööstustoodangu uued hulgihinnad ning transpordi- ja sideteenuste tariifid ning kehtestada need 1. jaanuarist 1990. a., ehitustööde eelarvehinnad ja üksushindad ning põllumajandussaaduste kokkuostuhinnad aga 1. jaanuarist 1991. a.;

4) on tööstuses hulgihindade revideerimisel tehtud ülesandeks lähtuda alljärgnevast:

kajastada uutes hindades ühiskondlikult vajalikke kulutusi, näha neis ette elustöö, toorme ja loodusressursside ning keskkonnakaitseks, sotsiaalkindlustuseks ja kaadri kutseõppeks tehtavate kulutuste täielikum hindamine. Kujundada hinnad kooskõlas rahvamajanduse arenguperspektiividega kolmeteistkümnendaks viisaastakuks ning arvestades tootmiskulude vähendamist ja tööviljakuse kiiremat kasvu. Likvideerida majandusliku põhjendusega kahjum ning tootmise ja toodangu realiseerimise erinev rentaablus, maksimaalselt vähendada riiklikku dotatsiooni;

parandada hankivate ja töötlevate eriharude toodangu ning vastastikku asendatavate kütuseliikide (süsi, gaas, masuut, bensiin ja diislikütus), mustade ja värviliste metallide, plastmassi-, looduslike ja sünteetiliste materjalide, puidu, ehitusmaterjalide ja tööstustoodangu muude vastastikku asendatavate liikide hulgihindade vahetada. Täiel määral kajastada uutes hulgihindades teaduse ja tehnika nüüdissaavutuste kasutamise, loodusressursside kokkuhoiu ning sekundaarse toorme, kütuse ja energia utiliseerimise rahvamajanduslikku efektiivsust. Likvideerida söetööstuse kahjumlikkus kogu eriharus. Toorme- ja kütuseressursside hindade kehtestamisel arvestada ressursside kokkuhoiu aktiveerimist ja hindade stabiilsuse tagamist 2000. aastaks. Diferentseerida hinnad kaevandamispiirkonniti vastavalt geoloogiliste tingimuste erinevustele;

masinatööstustoodangu hulgihindade kehtestamisel lähtuda vajadusest stimuleerida selle nomenklatuuri uuendamist, printsiipselt uue põlvkonna tehnikavahendite, parimatele maailmanäidistele vastavate masinate ja mehhanismide süsteemide, eriti aga automaat- ja rootorliimide, robotiseeritud komplekside ning keerukate energeetika- ja muude seadmete väljatöötamist ja evitamist. Kujundada analoogilise ja funktsionaalselt ühetoolise tööstustoodangu majanduslikult põhjendatud väärtussuhted. Suurendada masinatööstusettevõtete ja -koondiste majanduslikku huvi toodangu kompleksuse parandamise vastu. Vältida hindade põhjendamatu tõusu ilma tehniliste ja majanduslike parameetrite ning uue toodangu efektiivsuse tunduva suurendamiseta. Alandada elektroonikatoodete põhiliste liikide ning mõnede aparaadiehituse ja muude selliste teadusmahukate tootmisalade toodete hulgihindu, mis tagavad rahvamajandusharude ulatusliku automatiseerimise ja elektroniseerimise;

suurendada masinatööstuse uue toodangu hulgihindade kindlaksmääramisel projekteerimis- ja konstrueerimisorganisatsioonide ning tellijate vastutust ja huvi efektiivsete tehniliste lahenduste väljatöötamise ja evitamise suhtes. Pidada otstarbekaks kehtestada vastavalt sellele, kuidas teadusliku uurimise, projekteerimis- ja konstrueerimisorganisatsioonid lähevad üle tööle enesefinantseerimise tingimustes, nende tegevuse lõpp-produkti — teadusuuringute, katse-, konstrueerimis- ja tehnoloogiatööde tulemuste, teaduslik-tehniliste juurutusteenuste ning muude analoogiliste tööliikide leppehinnad. Nende hindade taseme määravad tellija ja täitja olenevalt teaduslik-tehniliste töödete efektiivsusest, kvaliteedist ja tööde tegemise tähtaegadest;

näha tarbimiseks määratud tööstus- ja toidukaupade hulgihindades ette tunduvalt suurendada valmistajaettevõtete huvi kõrgekvaliteediliste toodete laialdasemas ja mitmekesisemas sortimendis väljalaske vastu ning õigustamata ümberjaotamiste ja riiklike dotatsioonide vähendamine;

tagada hindade toodangurühmade ja -liikide viisi majanduslikult põhjendatud lähendamine maailmaturu hindadele, arvestades seejuures toodangu tehnilis-majanduslikke parameetreid ja kvaliteeti ning luua tingimused vastastikku kasulike välismajandussidemete laialdaseks arendamiseks väliskaubanduse ning tootmise rahvusvahelise spetsialiseerimise ja koopereerimise struktuuris toimuvate progressiivsete nihete alusel.

On tehtud ülesandeks tunduvalt tõsta uute kõrgefektiivsete toodete hindade teadusliku ja tehnilis-majandusliku põhjendamise taset. Loobuda hulgihindadele ajutise kehtivusega ergutuslisandite kehtestamise ja erikorras jaotamise väljakujunenud praktikast ning arvestada uute hulgihindade tasemes toodangu valmistamise ja kasutamise efektiivsust. Säilitada seejuures esimesse kvaliteedikategooriasse atesteeritud toodangu hulgihindadest tehtav mahahindlus.

Hulgihindade revideerimisel on tehtud ülesandeks kujundada nende tase esmajoones toodangu efektiivsusest, kvaliteedist, tehnilistest ja majanduslikest karakteristikutest ning tarbimisomadustest lähtudes ja loobuda tegelike baaskulude kasutamisest hindade kindlaksmääramise põhialusena.

Peetakse lubamatuks kasutada hinnakujundusmehhanismi hindade põhjendamatuks kõrgendamiseks ning koondistes, ettevõtetes ja organisatsioonides sellise kasumi (tulu) saamiseks, mis ei ole seotud töökollektiivide reaalse panusega nende majandustegevuse lõpptulemuste saavutamisse. Mitte arvestada hindades ja tariifides kõrgendatud kulutusi, mis on tingitud tehnilisest mahajäämusest, puudustest tootmiskorralduses ja ebaumajanduslikkusest;

5) on otsustatud revideerida veoseveotariife, et tagada rahvamajanduses transpordisüsteemi kõigi lülide efektiivne kasutamine, vedude rationaliseerimine ja sel alusel transpordikulude alanemine. Tarbijate parema teenindamise tagamiseks luua majanduslikud tingimused veoste optimaalseks jaotamiseks eri transpordiliikide vahel ning vedude võrdne tulusus veoseliikide eri kaugusele veo korral ning likvideerida mõnd liiki veoste veo kahjumlikkus.

On otsustatud tariifide abil tõhusamalt stimuleerida uute kõrgefektiivsete veovahendite ja veoste heas säilimuses kohaletoometamise progressiivsete viiside juurutamist meie maa transpordisüsteemis ning transpordivahendite kandejõu ja mahutavuse maksimaalset ärakasutamist.

On tehtud ülesandeks näha ette võimalus äratada tariifide abil majanduslikku huvi veosevoolude ümbersuunamise vastu olenevalt rahvamajanduses kujunevast olukorrast ja veoseveo uute tehniliste lahenduste väljatöötamisest teaduse ja tehnika progressi tulemusena;

6) on otsustatud revideerida eelarvehindu ja üksushindeid kapitaal-ehituses, et suurendada nende osatähtsust kapitaal-mahutuste efektiivsuse tõstmises ning projekteerimis- ja ehitusorganisatsioonide töö parandami-

ses. Korraldada ümber hinnakujundusmehhanism ehituses, välistades materjalimahukuse põhjendamatu mõju ehituse valmistoodangu hinnatasele.

On vaja luua tingimused eelarveliste leppehindade laialdaseks rakendamiseks valmisobjektide ja ehituse muu lõpptoodangu suhtes. Diferentseerida leppehinnad olenevalt ehitustoodangu kvaliteedist;

7) on otsustatud revideerida põllumajandussaaduste kokkuostuhindu järgmistest põhimõtetest lähtudes:

lähutada kokkuostuhindade taseme kindlaksmääramisel ühiskondlikult vajalikest keskmistest tootmiskuludest ja toodangu põhilikide eelstimuleerimisest spetsialiseeritud kaubatootmise kõige soodsamates piirkondades, samuti tootmise omahinna alandamise perspektiividest intensiivtehnoloogia juurutamise ja progressiivse töökorralduse alusel. Seejuures ei tohi arvestada suuri kulusid, mis on seotud madala majandamisastemega;

tagada kokkuostuhindade võõnditi diferentseerimise edasine täiustamine võõndite laiendamise teel ja põllumajandustootmise kõige ratsionaalsemat paigutust arvestades;

seada suhteliselt soodsamates tingimustes olevatele kolhoosidele ja sovhoosidele sisse rendimaksud, nähes ette moodustada nendest maksetest NSVL Agrotööstuskomitee erifond. Suunata nimetatud fondi vahendid halvemates tingimustes töötavate majandite materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks ning tühistada madala rentaa-usega ja kahjumlike majandite toodangule eelarvevahenditest hinnalisandite kehtestamise praegune süsteem;

näha ette kokkuostuhindade täielikum diferentseerimine olenevalt kvaliteedist. Stimuleerida hindade abil põllumajandussaaduste hoidmist vahetult kolhoosides ja sovhoosides;

muuta puu- ja köögivilja ning teiste taimekasvatussaaduste kokkuostuhinnad paindlikumaks ning laiendada nende hooajalist diferentseerimist selleks, et täielikumalt arvestada tööjõukulu ja rahuldada vajadused nende saaduste järele kogu aasta kestel;

hakata müüma põllumajandusele tehnikavahendeid, mineraalväetisi ja muud tööstustoodangut hulgihindadega, pidades seejuures silmas tühistada nende realiseerimise soodustuskord, et majanduslikult mõjutada kolhoosides ja sovhoosides traktorite, põllumajandusmasinate, mineraalväetiste ja muu tööstustoodangu paremat kasutamist;

seada sisse veemaks ja võtta see kokkuostuhindades arvesse stimuleerimaks kolhoose ja sovhoose vett ökonoomsemalt ja ratsionaalsemalt kasutama ning suurendamaks vahendite efektiivsust, mida riik investeerib maaparandusse.

Peetakse otstarbekaks edaspidi põhjalikult revideerida põllumajandussaaduste kokkuostuhindade kujundamise süsteemi. Selleks on otsustatud hakata NSVL Agrotööstuskomitee süsteemi ettevõtete ja organisatsioonide vastastikustes suhetes järk-järgult rakendama põllumajandussaaduste leppe- ja arvestushindu, mille kindlaksmääramisel lähtutakse agro-

tööstuskompleksi vastava lõpptoodangu kehtivatest hulgi- ja jaehindadest. Seejuures tuleb leppe- ja arvestushindade kindlaksmääramisel arvestada ettevõtete reaalset panust ning põllumajandussaaduste tootmises, töötlemises ja realiseerimises osaemise määra;

8) on peetud vajalikuks valmistada ette ja viia läbi jaehindade ja tariifide korrastamine ning viia need vastavusse ühiskondlikult vajalike tootmiskulude, toodangu tarbimisomaduste ja kvaliteedi ning turu nõudmistega. Võttes arvesse jaehindade erakordselt suurt sotsiaalset tähtsust, lähtuda sellest, et nende muutmine mitte üksnes ei tohi põhjustada töötajate elatustaseme halvenemist, vaid vastupidi, peab aitama tõsta seda taset töötajate teatud kategooriatel ja saavutada täielikum sotsiaalne õiglus.

On tehtud ülesandeks stimuleerida hindade abil kaupade sortimendi laiendamist ja uuendamist. Rakendada abinõusid mõnd liiki tööstuskaupade hindade tasemes valitsevate põhjendamatute erinevuste kõrvaldamiseks ning tagada diferentseeritud lähenemine hindade kehtestamisele elanikkonna mõningate sotsiaalsete ja vanusegruppide sissetulekuid ja vajadusi arvestades.

On otsustatud laiendada praktikat, mille kohaselt leppehinnad kehtestatakse tööstuskaupadele, mille osas nõudlust rahuldatakse täielikult, samuti prestiižikatele, eriti moodsatele ja teiste enamnõutavamatele kaupadele, arvestades seejuures elanike vajadusi ja riigi huve.

Vastavalt turu küllastamisele toidu- ja tööstuskaupadega, defitsiidi likvideerimisele ning piisavate kauba- ja finantsressursside kogunemisele alandada jaehindu, võttes arvesse turu konjunktuuri ja elanike nõudlust.

Tasuliste teenuste arengu kiirendamiseks ja nende kvaliteedi tunduvas parandamiseks on otsustatud ellu viia elanikele osutatavate teenuste hinnakujundust täiustavate abinõude kompleksisüsteem. Diferentseerida veelgi teenuste hindu ja tariife olenevalt nende kvaliteedist ja sotsiaalsest tähtsusest, orienteerudes seejuures tasuliste massteenuste kättesaadavusele kõigi elanikkonnakihtidele.

On kehtestatud, et kõik jaehindade ja tariifide suured muudatused, mis puudutavad rahva elatustaset, tuleb meie maal esitada laialdaseks aruteluks;

9) on NSVL Riiklikule Hindade Komiteele, NSVL Plaanikomiteele, NSVL Ehituskomiteele, NSVL Agrotööstuskomiteele ja NSVL Rahandusministeeriumile tehtud ülesandeks ÜAÜKN-i ning huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul ning nimetatud määrukest juhindudes esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule rahvamajanduses hindade revideerimist käsitlevad ettepanekud;

10) peetakse vajalikuks hinnakujundusele esitatavaid ühtseid üldriiklikke nõudeid järgides tagada hinnakujundusprotsessi demokratiseerimine ning hindade tsentraliseeritud kehtestamise põhimõtete paindlikum ühitamine NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede ning koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide õiguste laiendamise ja hindade ja tariifide kindlaksmääramise valdkonnas.

Seoses juhtimise majandusmeetodite arenemisega ja kooskõlas uue majandusmehhanismiga on peetud vajalikuks rakendada järgmisi hindu ja tariife:

tsentraliseeritud korras kehtestatavaid hindu ja tariife;

leppehindu ja -tariife;

ettevõtete ja organisatsioonide poolt iseseisvalt kehtestatavaid hindu ja tariife.

Toodangu, kaupade ja teenuste tsentraliseeritud korras kehtestatavaid hindu ja tariife kinnitavad olenevalt nende rahvamajanduslikust ja sotsiaalsest tähtsusest NSV Liidu Ministrite Nõukogu, NSVL Riiklik Hindade Komitee, NSV Liidu ministriumid ja keskasutused, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud ning kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed. Kõige tähtsama toodangu sellised hinnad määratakse kindlaks samaaegselt üldriikliku plaani väljatöötamisega.

Leppehindu ja -tariife kehtestavad ministriumid, keskasutused ja valmistajaettevõtted kooskõlastatult tarbijatega ühekordsete ja individuaaltellimuste alusel valmistatava tootmisühnilise otstarbega toodangu, uue või esmakordselt evitatava toodangu, uute tööstustarbekaupade ja mõnd liiki toidukaupade osas, mida koondised ja ettevõtted realiseerivad kooskõlastatult kaubandusorganisatsioonidega, kuni kaheks aastaks vastavalt NSVL Riikliku Hindade Komitee poolt kindlaksmääratavale loetelule, samuti teadusliku uurimise, projekteerimis- ja konstrueerimisorganisatsioonide lõpptoodangu, eanikelt kokkuostetavate põllumajandussaaduste, kooperatiivsete organisatsioonide poolt kokkuostetavate ja realiseeritavate saaduste ning seadusandluses ettenähtud muud liiki toodangu (tööde, teenuste) osas.

Iseseisvalt kehtestatavaid hindu ja tariife kinnitavad ettevõtted, organisatsioonid ja kooperatiivid tootmistehnilise otstarbega toodangule, põllumajandussaadustele, tarbekaupadele ja teenustele, mille osas ei kohaldata tsentraliseeritud kinnitatavaid hindu, samuti oma vajadusteks ettenähtud või oma kaubandusvõrgus realiseeritavatele toodetele ja teenustele.

On kehtestatud, et sedamööda, kuidas arenevad täielik isemajandamine ja enesefinantseerimine, tootmisvahendite hulгимүүк ja majanduslikud otsesidemed, laieneb leppehindade ja iseseisvalt kinnitatavate hindade kohaldamise sfäär;

11) on tehtud ülesandeks suurendada hinnakujunduse osatähtsust välismajandussidemete efektiivsuse tõstmises, rahvusvahelise kooperatsiooni, eeskätt aga VMN-i liikmesriikidega vastastikku kasuliku spetsialiseerimise ja koopereerimise laiendamises ning rahvusvahelise tootmis- ja majandusalase ning teaduslik-tehnilise koostöö uute vormide arendamise vastu huvi äratamises.

Leppehindade süsteemi täiustamisel on tehtud ülesandeks lähtuda vajadusest lähendada neid maailmaturu hindade tasemele ja proportsioonidele, järgides samal ajal vastastikuse kasu saamise põhimõtet.

Kasutada VMN-i liikmesriikidega välismajandussidemete pidamisel leppehindade baasina üldjuhul vastava toodangu hindu maailmaturul. Masinate ja seadmete leppehindade kehtestamisel maailmaturu hindade baasil

tagada nende reaalne korrigeerimine olenevalt vastava toodangu kvaliteedist ja tehnilisest tasemest. Näha ette, et kindlad leppehinnad kehtestatakse üldjuhul lepingu kehtivuse kogu ajaks.

Kui otsesidemete alusel või ühissettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide tegevuse raames koopereerudes tarnitakse vastastikku sõlmi ja detaile, on tehtud ülesandeks kasutada leppehindu, lähtudes lõpptoodangu hindadest.

2. Seoses hinnakujunduse kasvava tähtsusega uues majandusmehhanismis pidada vajalikuks suurendada ENSV Riikliku Hinnakomitee kui vabariigis riikliku hinnapoliitika elluviimise eest vastutava organi osatähtsust.

Muuta põhjalikult komitee tegevussuundi ja -vorme ning tõsta Eesti NSV rahvamajanduses hinnakujunduse alal tehtava teadus-, majandus- ja organiseerimistö taset.

Pidada ENSV Riikliku Hinnakomitee põhiülesanneteks rakendada vabariigis hinnasüsteemi kompleksse täiustamise abinõusid, tihendada selle vastastikust seost majandusmehhanismi ümberkorra'damise abinõudega, tunduvalt parandada metodoloogilist ja analüütilist tööd ning operatiivsemalt lahendada hinnakujundusküsimusi täies vastavuses NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» nõuetega.

3. ENSV Riiklikul Hinnakomiteel:

1) luua tingimused uute progressiivsete majandamismeetodite edasiarendamiseks, koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide sotsialistliku ettevõtlikkuse süvendamiseks ning nende majandusvastutuse suurendamise oma tegevuse heade lõpptulemuste eest;

2) suurendada vastutust kehtestatavate hindade majandusliku põhjendatuse, riikliku hinnadistsipliini järgimise ning hindade ja tariifide süsteemi täiustamise abinõude väljatöötamise ja ellurakendamise eest;

3) viia vabariigi rahvamajanduses hindade kehtestamise põhjendatuse ja rakendamise õigsuse kontrollimisel tehtav töö kvalitatiivselt uuele tasemele. Teha kontrollialast tööd regulaarselt ja plaanipäraselt ning paremini koordineerida hinnakujundusorganite ja ühiskondlike organisatsioonide tegevust riiklikust hinnadistsipliinist kinnipidamise kontrollimisel;

4) tunduvalt muuta kontrollimismeetodeid hinnakujundusprotsesside, nende dünaamika ja struktuurimuudatuste põhjaliku sotsiaal-majandusliku analüüsi teel;

5) tõhustada kontrolli jaehindadest ja tariifidest kinnipidamise üle teenindussfääris;

6) tühistada majanduslikult põhjendamata hinnad, mille on kinnitanud Eesti NSV ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, koondised ja ettevõtted ning rakendada riikliku hinnadistsipliini rikkumise korral nende suhtes kehtestatud korras majandussanktsioone.

Võrdsustada riikliku hinnadistsipliini rikkumised juurdekirjutustega riiklikus aruandluses;

7) pöörata kontrollimiste käigus rohkem tähelepanu riikliku hinnadistsipliini rikkumisi esilekutsunud põhjuste väljaselgitamisele ja kõrvaldamisele.

Laialdasemalt üldistada ja levitada ametkondlike ja ühiskondlike kontrollöride kontrollimistegevuse eesrindlikke kogemusi;

8) ümber korraldada tööstii ja -meetodid vastavalt uutele majandamistingimustele. Teha hindade läbivaatamise ja kinnitamise praktikas resoltuultelt lõpp formalismi ja bürokratismi ilmingutele, tugineda rohkem majanduslikele ja tehnilistele põhjendustele ning rangelt tõkestada ametkondlikkuse ja kolkluse mis tahes ilminguid hinnakujundusküsimuste lahendamisel;

9) koos ENSV Rahvamajanduse Juhtivate Töötajate ja Spetsialistide Kvalifikatsiooni Tõstmise Instituudiga parandada ja laiendada hinnakujundusspetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi;

10) pidada oma tegevuses tihedat kontakti vabariigi teiste majandusametkondadega. Pidada vajalikuks arvata komitee koosseisu selle liikmetena ENSV Plaanikomitee, ENSV Rahandusministeeriumi, ENSV SKV ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu esindajad;

11) rakendada koos NSVL Riikliku Standardikomitee Eesti Vabariikliku Valitsusega abinõusid standardiseerimise ja hinnakujunduse vastastikuse seose tugevdamiseks, pidades silmas vajadust täielikumalt ja täpsemalt kajastada standardites ja hindades toodangu kasulikku efekti iseloomustavaid kvaliteedinäitajaid, tarbimisomadusi ning tehnilisi ja majanduslikke parameetreid;

12) esitada koos ENSV Plaanikomitee, ENSV Rahandusministeeriumi ja ENSV SKV-ga Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud vabariigis valmistatava tööstustoodangu keskmiste hindade dünaamika kontrollimise vabariikliku kompleksisüsteemi väljatöötamise kohta;

13) vaadata vastavalt uutele ülesannetele ja funktsioonidele uuesti läbi komitee keskaparaadi organisatsiooniline struktuur.

4. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel parandada püstitatud ülesandeid arvestades hinnakujundusüksuste töötajate kvalitatiivset koosseisu.

5. ENSV Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeeriumil arutada vabariigi rahvamajanduse tarbeks hinnakujundusspetsialistide ettevalmistamist Tallinna Polütehnilise Instituudi majandusteaduskonna baasil.

6. Partei-, nõukogude, majandus- ja ametiühinguorganitel tagada NLKP Keskkomitee 1987. a. juunipleenumi otsustest juhitudes hinnasüsteemi ümberkorraldamisel ja selle osatähtsuse suurendamisel majandusmehhanismis ning hindade partei majandusstrateegia elluviimise aktiivseks vahendiks muutmisel tehtava kogu töö ladus korraldus. Laialdaselt selgitada hinnakujunduse täiustamise alal rakendatavate abinõude sisu ja tähtsust.

EKP Keskkomitee
sekretär

K. VAINO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Tallinn, 24. augustil 1987. Nr. 453.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

547 Eesti NSV teaduslik-tehniliste ühingute aktivistide autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Aktiivse osavõtu eest teaduslik-tehniliste ühingute töösteaduse ja tehnika progressi arendamisel vabariigis autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga järgmisi Eesti NSV teaduslik-tehniliste ühingute aktiviste:

Albei, Ants Alfredi p. — tootmiskoondise «Leibur» peainsener, koondise teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu esimees.

Eller, Tiiu Arturi t. — Tallinna Haljasalade Trusti haljastusteenistuse vanemagronoom, Kommunaaalmajanduse ja Elukondliku Teenindamise Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse presiidiumi liige.

Ivask, Otu Gottliebi p. — ETKVL-i tootmiskoondise «Jõgeva» peainsener, koondise teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu esimees.

Malikova, Žanna Ivani t. — tootmiskoondise «M. I. Kalinini nim. Tallinna Elektrotehnikatehas» tehnoloogiansener, koondise teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu liige.

Mäesalu, Harald Augusti p. — ETKVL-i Kaubandusvalitsuse juhataja, Kaubanduse Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse aseesimees.

Märtson, Ivar Valteri p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent, Aparaadiehitustööstuse Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse aseesimees.

Reiner, Leo Jaani p. — Läänebasseini Kalatööstuse Üleliidulise Koondise Projekteerimise, Konstrueerimise ja Tehnoloogilise Keskbüroo Tallinna filiaali ülem, akadeemik A. Krõlovi nim. Laevaehitustööstuse Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse aseesimees.

Rokk, Jüri Hindreku p. — puidutöötlemiskombinaadi «Viisnurk» peainsener, kombinaadi teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu esimees.

Rulli, Aado Eduard-Mihhaili p. — Tallinna Laustekstiili Teadus-Tootmiskoondise «Mistra» peainsener, Eesti Vabariikliku Teaduslik-Tehniliste Ühingute Nõukogu presiidiumi liige.

Sildre, Endel Johannese p. — Haapsalu Rajooni Agrotööstuskoondise juhtivagronoom, koondise teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu liige.

Schalts, Eduard Aleksandri p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent, A. Popovi nim. Raadiotehnika, Elektroonika ja Sidetehnika Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse teadussekretär.

Tabor, Arnold Roberti p. — tootmiskoondise «Eesti Põlevkivi» tootmis-direktsiooni peakaevur, koondise teaduslik-tehnilise ühingu algorganisatsiooni nõukogu laekur.

Urov, Maria Paveli t. — Metsatööstuse ja Metsamajanduse Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse aseesimees.

Vällo, Arnold Adolfi p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent, Masinaehituse Teaduslik-Tehnilise Ühingu Eesti Vabariikliku Juhatuse presiidiumi liige.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 13. oktoobril 1987. Nr. 528.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

548 Sm. F. Jürgensi autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning seitsmekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse vanemreferenti Feliks Ernsti p. Jürgensit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 19. oktoobril 1987. Nr. 531.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

549 Sm. N. Sepmani autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse vanemreferenti Niina Vassili t. Sepmanit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 19. oktoobril 1987. Nr. 532.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

550 Sm. S. Laidla autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse viljaka loomingu tegevuse ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada V. Kingissepa nim. Tallinna Riikliku Akadeemilise Draamateatri näitlejat, Eesti NSV teenelist kunstnikku Silvia Karli t. Laidlat Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Tallinn, 20. oktoobril 1987. Nr. 533.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

551 Sm. A. Antoškini autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada ENSV Agrotööstuskomitee Kütusevalitsuse juhatajat Andrei Jefimi p. Antoškinit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Tallinn, 20. oktoobril 1987. Nr. 534.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

552 Sm. P. Patsi autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning seitsmekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Kutsehariduse ÜLRÜ Ühendatud Nõukogu esimehe asetäitjat Peisah Abrami p. Patsi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Tallinn, 20. oktoobril 1987. Nr. 535.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

553 Sm. M. Kaasiku autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada ENSV Plaanikomitee keskkonnakaitse osakonna juhatajat Madis Jaani p. Kaasikut Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Tallinn, 21. oktoobril 1987. Nr. 536.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

554 Sm. E. Luugi autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö eest ametiühingus ja viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Elektri ja amade ja Elektrotehnikatööstuse Töölise Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee sekretäri Enn Karli p. Luuki Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Tallinn, 21. oktoobril 1987. Nr. 537.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

555 Sm. H. Kerde autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada ENSV Ehituskomitee Projekteerimise ja Arhitektuuri Valitsuse juhatajat Heino Erichi p. Kerdet Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Tallinn, 21. oktoobril 1987. Nr. 538.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

556 Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu töötajate autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö eest ametiühingutes autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga järgmisi Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu töötajaid:

Gorjunov, Vassili Jeleferi p. — töötehnik inspektor.

Peterman, Raimond Martini p. — tootmistöö ja töötasuosakonna juhataja asetäitja.

Piirman, Viktor Aleksandri p. — esimehe abi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esmene asetäitja

I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

Tallinn, 21. oktoobril 1987. Nr. 539.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

557 ENSV Teraviljasaaduste Ministeriumi süsteemi töötajate autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga järgmisi tootmiskoondise «Leibur» töötajaid:

Roots, Bruno Arnoldi p. — Leivatehase nr. 1 remondilukksepp.

Laaneväli, Roland Aleksandri p. — Haapsalu Leivatehase pagar-meister.

Suuhareva, Tatjana Nikolai t. — Leivatehase nr. 1 pagar-meister.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 26. oktoobril 1987. Nr. 542.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

558 Sm. J. Metsa autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö eest nõukogude organites autasustada Paide Rajooni Täitevkomitee esimeest Johannes Hendriku p. Metsa Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 28. oktoobril 1987. Nr. 553.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

559 Avaliku korra kaitse aktivistide autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Aktiivse töö eest avaliku korra kaitse ja Nõukogude miilitsa 70. aastapäeva puhul autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga järgmisi avaliku korra kaitse aktiviste:

Guljajev, Alfred Stepani p. — Tartu Kommunaalettevõtete Kombinaadi võõrastemaja «Tartu» sanitaartehnika lukksepp, vabatahtliku rahvamaleva liige.

Hruškov, Valeri Nikolai p. — Põlevkivikeemiatehase õhujaotusseadeldise masinist, vabatahtliku rahvamaleva komandör.

Kais, Herta Johani t. — tootmiskoondise «Baatika» Valga Õmblusvabriku meister, vabatahtliku rahvamaleva komandöri asetäitja.

Kalju, Olga Gavriili t. — Tallinna Linna Oktoobri Rajooni Täitevkomitee esimehe asetäitja, rajooni vabatahtlike rahvamalevate staabi ülem.

Kase, Arvo Andrei p. — Pärnu rajooni Sindi sovhoosi Reiu osakonna juhataja, vabatahtliku rahvamaleva komandör.

Kolpakov, Arkadi Nikolai p. — Põlva Rajooni Täitevkomitee autojuht, vabatahtliku rahvamaleva liige.

Kuiva, Valter Karli p. — V. I. Lenini nim. Põlevkivikeemia Tootmiskoondise laadija, vabatahtliku rahvamaleva staabi liige, ühiskondliku korrakaitsepunkti nõukogu esimehe asetäitja.

Kullasepp, Jaan Fromholdi p. — tsemenditehase «Punane Kunda» bussijuht, vabatahtliku rahvamaleva liige.

- Kuuse**, Vello Ervini p. — trusti «Tallingaas» Vedelgaasi Tootmisvalitsuse Kehra tsehh'i juhataja, vabatahtliku rahvamaleva liige, ühiskondliku korrakaitsepunkti nõukogu esimees.
- Lõkov**, Nikolai Semjoni p. — Pärnu Linna Kommunaalettevõtete Kombinaadi remondilukksepp, linna vabatahtlike rahvamalevate staabi ülema asetäitja.
- Maido**, Kalju Karl-Eduardi p. — Jõgeva rajooni Põdra sovhoosi maandusjuhataja, vabatahtliku rahvamaleva komandör.
- Martõnov**, Vassili Mihhaili p. — Tallinna Autobussikoondise maaler, vabatahtliku rahvamaleva staabi ülem.
- Nuuter**, Mati Feliksi p. — ENSV Agrotööstuskomitee Vabariikliku Agrovarustuse Valitsuse juhataja, vabatahtliku rahvamaleva liige.
- Otsus**, Ferdinand Karli p. — Tallinna tootmiskoondise «Desintegraator» haljastustöoline, vabatahtliku rahvamaleva liige.
- Ovsjankin**, Leonid Ilja p. — tootmiskoondise «Eesti Kalatööstus» laadimismehhanisaatorite kompleksbrigaadi brigadir, vabatahtliku rahvamaleva liige.
- Pomerants**, Aili Vladimiri t. — Rapla rajooni Märjamaa Alevi Täitevkomitee esimees, vabatahtliku rahvamaleva komandör.
- Pugal**, Vello Juhani p. — Nuia EPT autojuht, vabatahtliku rahvamaleva liige.
- Reino**, Evald Ivani p. — vabariikliku tähtsusega personaal pensionär, Võru linna vabatahtlike rahvamalevate staabi ülem.
- Sepp**, Rein Aleksandri p. — Kingissepa rajooni kalurikolhoosi «Saare Kalur» ohutu meresõidu teenistuse vaneminspektor, vabatahtliku rahvamaleva malevlaste grupi komandör.
- Sepping**, Oskar Aleksandri p. — Paide rajooni Järva-Jaani kolhoosi ohutustehnikainsener, vabatahtliku rahvamaleva komandör.
- Soppe**, Valve Aleksandri t. — Kohtla-Järve rajooni Lügánuse Küla Täitevkomitee esimees, rajooni vabatahtlike rahvamalevate staabi liige, ühiskondliku korrakaitsepunkti nõukogu esimees.
- Zober**, Roland Ferdinandi p. — Haapsalu rajooni kalurikolhoosi «Lääne Kalur» laevaremonditöökoja vanemmeister, vabatahtliku rahvamaleva komandör.
- Voitenko**, Mihhail Pjotri p. — Leninliku Komsomoli nim. Balti Soojus-elektri jaama seadmete remondilukksepp, vabatahtliku rahvamaleva staabi ülem.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 29. oktoobril 1987. Nr. 555.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

560 Sm. J. Stenjajevi autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Tallinna Juhtimis-süsteemide, Tuletõrjeautomaatika ja Valvesignalisatsiooni Monteerimise ja Seadistamise Valitsuse ülemat Juri Viktori p. Stenjajevit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 29. oktoobril 1987. Nr. 556.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

561 Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kohta

Väljavõte:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Nõustuda ENSV Kultuuriministeeriumi, ENSV Agrotööstuskomitee, ENSV Teaduste Akadeemia ja Harju Rajooni Täitevkomitee poolt esitatud ning NSVL Kultuuriministeeriumiga kooskõlastatud ettepanekuga kuu.utada 2495 ha suurune maa-ala Harju rajooni Jõelähtme külanõukogus Rebala ajaloolis-kultuuriliseks kaitsealuseks territooriumiks.

2. Kinnitada juurdelisatud «Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi põhimäärus».

3. Kinnitada Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi maakasutuse põhitingimused ja piirid.

4. Panna Rebala ajaloolis-kultuurilisel kaitsealusel territooriumil ajaloo-, arheologia- ja arhitektuurimälestiste hooldamise, kasutamise ja kaitse korraldamine Harju Rajooni Täitevkomiteele.

ENSV Kultuuriministeeriumil, ENSV Agrotööstuskomiteel, ENSV Ehituskomiteel, ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja ENSV Teaduste Akadeemial osutada kaasabi Rebala ajaloolis-kultuurilisel kaitsealusel territooriumil vajalike uuringute korraldamisel, ajaloo- ja kultuurimälestiste hooldamisel ja eksponeerimisel ning kaitsealuse territooriumi kaitsereežiimi järgimisel.

5. Harju Rajooni Täitevkomiteel:

1) töötada kooskõlastatult ENSV Kultuuriministeeriumi, ENSV Agrotööstuskomitee, ENSV Ehituskomitee ja ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga 1. jaanuariks 1988. a. välja ja kinnitada «Rebala

ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kaitse korraldamise eeskirjad»;

2) koostada koos ENSV Agrotööstuskomitee ja ENSV Ehituskomiteega 1. juuliks 1989. a. Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi maakorraldus- ja planeeringuprojektid, lähtudes nimetatud territooriumi kasutamise režiimist ja kaitse korraldamise nõuetest;

4) määrata koos ENSV Ehituskomitee ja ENSV Teaduste Akadeemiaga 1988. a. lõpuks kindlaks aja'loo- ja kultuurimälestised, mis on vaja võtta täiendavalt kaitse alla Tallinna Näidislinnuvabrikus-sovhoosis väljaspool kaitsealust territooriumi ning rakendada abinõusid nende kaitse korraldamiseks;

5) rakendada koos maa põhikasutajatega abinõusid, mis tagaksid Rebala ajaloolis-kultuurilisel kaitsealusel territooriumil kehtestatud kaitse-režiimi järgimise;

6) määrata koos ENSV Agrotööstuskomiteega kindlaks Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi piirid looduses ja maakasutus-plaanidel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 24. septembril 1987. Nr. 506.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

24. septembri 1987. a. määrusega nr. 506

Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi põhimäärus

1. Rebala ajaloolis-kultuuriline territoorium on kaitse alla võetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. septembri 1987. a. määrusega nr. 506 ajaloo-, arheoloogia-, arhitektuuri- ja loodusemälestiste kompleksseks kaitseks ning arheoloogiliste ja agraarajalooliste uuringute korraldamiseks.

2. Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi pindala on 2495 ha. Kaitsealust maad ei võeta ära maa põhikasutajatelt, selle majanduslik kasutamine toimub kooskõlas kehtestatud kaitse-režiimiga.

3. Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kasutamise ja kaitse korraldamist juhib Harju Rajooni Täitevkomitee.

4. Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi ülesanded on:

1) tagada ainulaadse ja suure teadusliku väärtusega ajaloolis-kultuurilise kompleksi kaitse ja säilitamine;

2) luua võimalused korraldada ajakohase meetoodika alusel ajaloo- ja kultuurimälestiste kompleksset ja süstemaatilist uurimist, olles agraarajaloo, arheoloogia, etnograafia, folkloristika ja loodusteaduste probleemide lahendamise baasiks;

3) demonstreerida põllumajandusliku tootmise ajaloolist arengut ja nüüdisaja põllumajanduse saavutusi;

4) teha elanike hulgas ajaloo- ja kultuurimälestiste ning looduskaitsealast propagandat ja kasvatustööd;

5) tagada ajaloo-, arheoloogia-, arhitektuuri- ja loodusmälestiste eksponeerimine.

5. Kaitsealuse territooriumi valdajaks on maa põhikasutajad Tallinna Näidislinnavabrik-sovhoos ja Tallinna Rohelise Vööndi Metsamajand.

Maa põhikasutajad korraldavad kaitsealuse maastiku kasutamist ning vastutavad üksikobjektide ja kogu maastiku kaitse kehtestatud režiimist kinnipidamise ning eksponeeritavate objektide säilimise eest.

Kontrolli kaitsealuse territooriumi korrashoiu ja kasutamise režiimist kinnipidamise üle, mis on kehtestatud käesoleva põhimäärusega, teostavad Harju Rajooni Täitevkomitee, ENSV Kultuuriministeerium ja ENSV Ehituskomitee.

6. Kaitsealusel territooriumil asuvate ajaloo- ja kultuurimälestiste ning looduskaitseobjektide kaitsmisel ja hooldamisel juhindutakse kehtivast seadusandlusest.

7. Kaitsealuse territooriumi kasutamisel põllumajanduslikuks otstarbeks arendatakse nii maaviljelust kui loomakasvatust, ehitatakse tootmishooneid, elamuid ja teid. Tootmise intensiivsuse kaitsealusel territooriumil määrab seejuures maakorraldusprojekt, mis on koostatud maastiku agraar-ajaloolist tähtsust arvestades. Ehitiste ja rajatiste paigutuse, ajaloo-, arheoloogia-, arhitektuuri- ja loodusmälestiste kaitsetsoonid ja nende eksponeerimise viisi määrab kindlaks kaitsealuse territooriumi planeeringuprojekt. Selles määratakse maastiku funktsionaalse tsoneerimise alusel kindlaks objektide säilitamise abinõud ja kaitseréžiim.

8. Kaitsealusel territooriumil on lubatud reguleeritud majandus- ja ehitustegevus kooskõlas käesoleva põhimääruse ning maakorraldus- ja planeeringuprojektidega.

9. Kaitsealusel territooriumil on keelatud:

1) mittepõllumajanduslike tootmisettevõtete rajamine;

2) maavarade tööstuslik pealmaakaevandamine;

3) ajaloolist maastikku oluliselt muutvad maaparandus- ja ehitustööd, sealhulgas kiviaedade ning elavtarade likvideerimine;

4) talurahvaarhitektuuri seisukohalt säilitamisväärsete hoonete ja muude ehitiste lammutamine või ümberehitamine;

5) ajalooliselt väljakujunenud asustuse muutmine.

10. Rebla ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kaitse korraldamise eeskirjad kehtestab Harju Rajooni Täitevkomitee kooskõlastatult ENSV Kultuuriministeeriumi, ENSV Ehituskomitee, ENSV Agrotööstuskomitee ja ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga.

11. Kontrolli kaitsealuse territooriumi sihipärase kasutamise üle teostab Harju Rajooni Täitevkomitee, riiklikku kontrolli ajaloo-, arheoloogia-, arhitektuuri- ja loodusmälestiste kaitse ja kasutamise eeskirjade järgimise üle teostavad kehtestatud korras vastavad riiklikud inspeksioonid.

12. Isikud, kes on süüdi Rebala ajaloolis-kultuurilise kaitsealuse territooriumi kaitsereežiimi rikkumises, võetakse vastutusele seadusandlusega ettenähtud korras.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid ning kodanikud on kohustatud hüvitama kaitsealuse territooriumi kaitsereežiimi rikkumisega tekitatud kahju NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega kehtestatud ulatuses ja korras.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

562 Sm. L. Hargi ja sm. Ü. Kiisla kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Nimetada sm. Lembit Alfred-Elmari p. Hark Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse keskkonnakaitse ja looduskasutuse osakonna juhatajaks, vabastades nendest kohustest sm. Üllar Oskari p. Kiisla seoses üleminekuga teisele tööle.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 14. oktoobril 1987. Nr. 529.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

563 Kohtla-Järve rajooni Aseri Keskkoolile Anna Leetsmanni nimendamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti revolutsiooniliikumisest aktiivse osavõtja Anna Leetsmanni mälestuse jäädvustamiseks anda Kohtla-Järve rajooni Aseri Keskkoolile Anna Leetsmanni nimi ja nimetada seda kooli edaspidi: Anna Leetsmanni nimeline Aseri Keskkool.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 30. oktoobril 1987. Nr. 557.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

564 Sm. V. Amani kohta

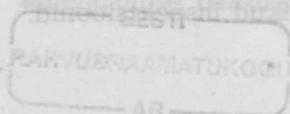
Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Nimetada sm. Valter Elmari p. Aman Eesti NSV Riikliku Naftasaaduste Komitee esimehe asetäitjaks ja kinnitada ta nimetatud komitee kolleegiumi liikmeks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 30. oktoobril 1987. Nr. 562.

Raamatupalaat
87-1709a
9.12.87.

